

Димитър Атанасов Страгачев е български агроном, основоположник на съвременната фитопатология в България. За кратко е министър на земеделието и държавните имоти в първото правителство на Георги Кьо̀сеиванов (1935-1936).

Димитър Атанасов е роден на 23 февруари (11 февруари стар стил) 1894 година в Грамада, Видинско. Завършва земеделското училище в Садово през 1910 година. През 1914 година учи агрономство в Лайпцигския университет, а през 1917 година завършва Земеделския колеж в Ийст Лансинг и става първият български агроном, завършил висше образование в Съединените щати. След това специализира фитопатология в Уискънсинския университет в Медисън при Луис Ралф Джонс (1917-1918), работи като редовен асистент там (1918-1919) и защитава докторат през 1920 година.

През 1920-1921 година специализира в Биологичния институт за земеделие и лесовъдство в Берлин, а през периода 1921-1925 година работи във Фитопатологичния институт във Вагенинген, Нидерландия. В България се завръща през 1925 г., тъй като е поканен да стане доцент и пръв преподавател по фитопатология в Агрономическия факултет на Софийския университет „Свети Климент Охридски“.

От 1928 година е извънреден професор, а от 1939 година — редовен професор и ръководител на катедра „Частно земеделие“. Професор Атанасов е основател и пръв директор е на Института за защита на растенията в София през периода 1935-1941 година. През 1943-1944 година е декан на Агрономическия факултет. След прекъсване, последвало Деветосептемврийския преврат, през 1954 година се връща на научна работа като старши научен сътрудник, където остава до пенсионирането си през 1964 година.

Димитър Атанасов умира на 14 юли 1979 година в София.

Димитър Атанасов внедрява в България холандския сорт картофи „Бинте“, създавайки поминък на населението в Самоковско. Участва в написването на първия Закон за опазване на растенията от болести и неприятели (1930 г.); на Закона за защита на родната природа (1936 г.), по силата на който Витоша се обявява за национален парк. Като министър на земеделието през 1935–1936 г. проф. Димитър Атанасов е инициатор за изработването на Закон за контрол на химическите средства, използвани в земеделието. Разработва първия „Правилник за контрол на химическите средства за борба с болестите и неприятелите по растенията“.

Научната дейност на проф. Димитър Атанасов е свързана с развитието на българската растителнозащитна наука. Той написва първия учебник по фитопатология на Балканите, който е преведен на румънски и сръбски езици; обучава първите специалисти в тази област. Проучва вирусните болести по растенията и публикува над 100 научни труда в областта на фитопатологията.

Член е на: Американското дружество на отличените изследователи „Сигма кси“, Американското и Холандското фитопатологично дружество, Дружеството за растителна патология и ентомология — Париж, научен съвет на Международния институт по земеделие — Рим, Дружеството по приложна ботаника — Берлин — Даалем, Българско ботаническо и Българско земеделско дружества.

Проф. Димитър Атанасов изиграва решаваща роля за квалификацията на бъдещите професори в Агрономическия факултет и учени в нашите земеделски институти. Той бива натоварен от Рокфелеровата фондация да подбира млади таланти хора за специализации в Европа и Америка със стипендии на фондацията. С негова препоръка специализират ботаника и генетика проф. М. Христов, генетика — Дончо Костов, фитопатология — Иван Ковачевски, Атанас Христов и Димитър Додов.

Библиография

Болести на културните растения“ (1934)

„Болести на дървото“ (1935)

„Болести на тютюна“ (1936)

„Горска патология“ (1939)

„Списък на констатираните в България причинители на болести по растенията“ (1939; в съавторство) „Картофът“ (1941)

„Болести и неприятели на картофите“ (1942)

„Упътване за съхраняване на картофите“ (1942)

wikipedia.org

//